

บทที่ ๔

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

ผู้วิจัยได้สันนิษฐานว่า โครงสร้างพยางค์ของ ๒ พยางค์แรกของคำสามัญ ๓-๔ พยางค์ที่เป็นพยางค์ไม่เชื่อมทั้งคู่และแตกต่างกันในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

๑. พยางค์เปิดกับพยางค์ปิด
๒. พยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงกัก เส้นเสียงกับพยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงนาสิก
๓. พยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงกัก เส้นเสียงกับพยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงกัก
อื่น ๆ
๔. พยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงกักอื่น ๆกับพยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงนาสิก

จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดตำแหน่งของพยางค์หนัก

ในกรณีที่โครงสร้างของพยางค์เหมือนกันสระที่สูงต่ำต่างกันจะมีอิทธิพลต่อการกำหนดตำแหน่งของพยางค์หนัก

ผลจากการวิเคราะห์การออกเสียงรายการคำที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้นของผู้บอกภาษาชาวไทยกรุงเทพฯ จำนวน ๕ คนพบว่า คำที่มีโครงสร้างพยางค์ของ ๒ พยางค์แรกเป็นแบบข้อ ๑-๔ นอกจากลงเสียงหนักที่พยางค์สุดท้ายอันเป็นลักษณะการลงเสียงหนักโดยทั่วไปของคนไทยแล้ว มักจะลงเสียงหนักที่พยางค์ที่มีโครงสร้างพยางค์แบบหลังด้วย

ส่วนคำที่มีโครงสร้างของ ๒ พยางค์แรกของคำต่างกันที่มีสระสูงกับสระต่ำไม่อาจจะสรุปได้ว่าจะมีแบบของการลงเสียงหนักแบบใดเด่นมากเป็นพิเศษ เพราะแบบของการลงเสียงหนักที่ลงเสียงหนักที่พยางค์สุดท้ายกับพยางค์ที่มีสระสูงและแบบของการลงเสียงหนักที่ลงเสียงหนักที่พยางค์สุดท้ายกับพยางค์ที่มีสระต่ำมีความถี่น้อยและใกล้เคียงกันมาก* และการลงเสียงหนักส่วนใหญ่ที่เหลือมักจะ เป็นแบบที่ลงเสียงหนัก เฉพาะพยางค์สุดท้ายหรือลงเสียงหนักหมดทุกพยางค์ ลักษณะการลงเสียงหนัก เช่นนี้อาจเป็นรูปผิวของแบบของเสียงหนักที่มีตำแหน่งของพยางค์

* อรรถาธิบายได้จากตารางที่

หนักที่พยางค์สุดท้ายกับพยางค์ที่มีสระสูงหรือแบบของการลงเสียงหนักที่มีตำแหน่งของพยางค์หนักที่พยางค์สุดท้ายกับพยางค์ที่มีสระต่ำหรือแบบอื่น ๆ ก็ได้ จึงไม่อาจจะสรุปได้ว่าคำสามัญดังกล่าวจะมีแบบของการลงเสียงหนักแบบใดมากเป็นพิเศษ

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นทำให้กำหนดตำแหน่งของพยางค์หนักในคำสามัญ ๓-๔ พยางค์ที่มีโครงสร้างพยางค์ของ ๒ พยางค์แรกเป็นพยางค์ไม่เชื่อมทั้งคู่ได้ว่า ตำแหน่งของพยางค์หนักเป็นเอกจะได้แก่พยางค์สุดท้ายของคำ ส่วนพยางค์หนักเป็นโทขึ้นอยู่กับความแตกต่างของโครงสร้างพยางค์ของ ๒ พยางค์แรกกล่าวคือ ถ้าแตกต่างกันที่เป็น

๑. พยางค์เปิดกับพยางค์ปิด ตำแหน่งของพยางค์หนักเป็นโทจะได้แก่พยางค์ปิด
๒. พยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงกักเส้นเสียงกับพยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงนาสิก ตำแหน่งของพยางค์หนักเป็นโทจะได้แก่พยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงนาสิก
๓. พยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงกักเส้นเสียงกับพยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงกักอื่น ๆ ตำแหน่งของพยางค์หนักเป็นโทจะได้แก่พยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงกักอื่น ๆ
๔. พยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงกักอื่น ๆ กับพยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงนาสิก ตำแหน่งของพยางค์หนักจะได้แก่พยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงนาสิก

อภิปรายผล

อย่างไรก็ตามระบบพยางค์หนักเบาที่เสนอขึ้นมานี้ก็ยังไม่เพียงพอในการอธิบายการแปรของการลงเสียงหนักของคำสามัญ ๓-๔ พยางค์ที่มีโครงสร้างพยางค์ของ ๒ พยางค์แรกเป็นพยางค์ไม่เชื่อมทั้งคู่ในภาษาไทย เพราะผลการศึกษาคำสามัญที่มีโครงสร้างพยางค์ของ ๒ พยางค์แรกแตกต่างกันที่มีสระสูงกับสระต่ำไม่อาจจะสรุปได้ว่าสระสูงกับสระต่ำจะมีอิทธิพลต่อการกำหนดตำแหน่งของพยางค์หนักหรือไม่ดังที่ได้อธิบายไปข้างต้น สระสูงสระต่ำอาจมีอิทธิพลต่อการกำหนดตำแหน่งของพยางค์หนักก็ได้ นอกจากนี้โครงสร้างของพยางค์ไม่เชื่อมซึ่งแตกต่างกันในลักษณะอื่น ๆ นอกจากในงานวิจัยนี้ก็อาจมีอิทธิพลต่อการกำหนดตำแหน่งของพยางค์หนักด้วย เช่น ในกรณีที่แตกต่างกันที่มีสระสั้นกับสระยาว ปิดด้วยหน่วยเสียงกักสระกับปิดด้วยหน่วยเสียงกักที่ไม่ใช่

หน่วยเสียงกักเส้นเสียง ปิดด้วยหน่วยเสียงกักเส้นเสียงกับพยางค์เปิด และในกรณีที่ ๒ พยางค์นี้แตกต่างกันหลาย ๆ ลักษณะในขณะที่เดียวกันไม่ได้แตกต่างกันเพียงลักษณะใด ลักษณะหนึ่งเพียงลักษณะเดียว* ดังเช่นคำทดสอบงานในวิจัยนี้ ยิ่งกว่านั้นผู้วิจัยยังสังเกตพบว่าโครงสร้างพยางค์ของพยางค์ที่ ๓ ในคำสามัญ ๔ พยางค์ก็อาจมีอิทธิพลต่อการกำหนดตำแหน่งของพยางค์หนักด้วยกล่าวคือพยางค์ในตำแหน่งนี้มักจะเป็นพยางค์ที่ปิดด้วยหน่วยเสียงกักเส้นเสียงและไม่ลงเสียงหนักแต่ถ้าพยางค์ในตำแหน่งนี้มีโครงสร้างพยางค์แบบอื่น ๆ พบว่ามักจะลงเสียงหนัก จึงควรมีการศึกษาต่อไป

นอกจากนี้ระบบพยางค์หนัก เบาที่ได้ เสนอไว้ในงานวิจัยนี้เป็นเพียงระบบที่ได้จากการศึกษาการอ่านคำสามัญที่ปรากฏตามลำพังเท่านั้น เมื่อคำสามัญเหล่านี้ปรากฏในถ้อยความอาจมีการลงเสียงหนักแปรไปจากระบบพยางค์หนัก เบาที่ได้ เสนอไว้ก็ได้ จึงควรมีการศึกษาต่อไปว่า เมื่อคำสามัญเหล่านี้ปรากฏในบริบทที่แตกต่างไปจากงานวิจัยนี้ จะมีการลงเสียงหนักแตกต่างไปจากระบบพยางค์หนัก เบาที่ได้ เสนอไว้ในงานวิจัยนี้หรือไม่อย่างไร

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

๑. ควรมีการศึกษาคำสามัญที่มีโครงสร้างพยางค์แตกต่างกันที่มีสระสูงกับสระต่ำ และแตกต่างกันในลักษณะอื่น ๆ นอกจากในงานวิจัยนี้เพื่อหากฎเกณฑ์การกำหนดตำแหน่งของพยางค์หนักของคำสามัญในภาษาไทยให้สมบูรณ์ต่อไป

๒. ลักษณะทางกลศาสตร์ที่เด่นชัดในพยางค์ที่รับฟังทางโสตศาสตร์ว่าเป็นพยางค์ที่ลงเสียงหนักคือ มีความยาว (แบบสัมพัทธ์) มากกว่าพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก อย่างไรก็ตามจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า บางครั้งพยางค์ที่วิเคราะห์ทางโสตศาสตร์ได้เป็นพยางค์ที่มีการลงเสียงหนัก มิได้มีความยาว (แบบสัมพัทธ์) มากกว่าพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก เป็นที่น่าสังเกตว่าลักษณะร่วมทางสัทศาสตร์อื่น ๆ เช่น ระดับเสียงสูงต่ำ

* ลักษณะดังกล่าวไม่ควบคุมตัวแปรเรื่องวรรณยุกต์ เพราะจะทำให้หาคำทดสอบจากพจนานุกรมได้น้อยมาก ในบางกรณีจะหาคำทดสอบไม่ได้เลย

คุณสมบัติของพยัญชนะ สระ และความเข้มของเสียงอาจมีอิทธิพลเหนือความสั้นยาวของ พยางค์ได้ในบางกรณี จึงควรมีการศึกษาวิจัยต่อไปว่า ลักษณะร่วมทางสัทศาสตร์แต่ละอย่าง มีอิทธิพลต่อการรับฟังพยางค์ที่ลง เสียงหนักและไม่ลง เสียงหนักมากน้อยต่างกันอย่างไรจึงทำให้ รับฟังได้ว่ามีการลง เสียงหนักและไม่ลง เสียงหนัก

๓. ควรมีการศึกษาว่า คำสามัญต่าง ๆ เมื่อปรากฏในบริบทที่แตกต่างไปจาก งานวิจัยนี้ จะมีระบบพยางค์หนักเบาแปรไปจากงานวิจัยนี้หรือไม่ อย่างไร



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย